

<https://doi.org/10.62837/2026.2.379>

ABDULLAYEVA YEGANƏ
Azərbaycan Dillər Universiteti
Dünya ədəbiyyatı və nəzəriyyəsi kafedrası
y.abdullayeva68@gmail.com

**V. S. NAYPOLUN “ÖMRÜN YARISI” ROMANI MONOMİF
KONTEKSTİNDƏ
XÜLASƏ**

C.Kempbellə görə istənilən qəhrəmanlıq mifində baş qəhrəman bir sıra sınaqlardan keçir və elə bu səbəbdən tədqiqatçı qəhrəmanların oxşar səyahətini təsvir edən monomif nəzəriyyəsini irəli sürür. Məqalə müəllifi C.Kempbellin monomif strukturu – çağırış, sınaq, dönüş və biliklə qayıdışı əsasında V.S.Naypolun “Ömrün yarısı” romanını araşdırır. Araşdırma nəticəsində məlum olur ki, “Ömrün yarısı” romanının qəhrəmanı monomif modelinə uyğun mədəni sərhədlərdən çıxır, sınaqlarla qarşılaşır, daxili böhran yaşayır və nəticədə formalaşmış şəxsiyyət kimi geri döner. V.S.Naypolun qəhrəmanı həyat səyahətində monomif mərhələlərinin hər birini ardıcıl şəkildə keçir. Monomifin strukturuna uyğun kimlik və mənlik axtarışı yaşayır, Hindistanı tərk edir, fərqli mədəniyyətlərlə qarşılaşır, daxili sınaqlardan keçir və mənəvi təkamül prosesinin mühüm mərhələlərini aşmağa bilir. V.S.Naypol qəhrəmanının səyahəti göstərir ki, o, C.Kempbellin təklif etdiyi vahid struktura uyğun hərəkət edir.

Açar sözlər: Naypol, “Ömrün yarısı”, monomif, qəhrəman, roman

Cozef Kempbellin monomif nəzəriyyəsinə görə, bəşəriyyətin mif və qəhrəmanlıq narrativləri vahid struktur üzərində qurulur: qəhrəman adı dünyadan ayrılır, sınaqlardan keçir, transformasiya olur və qazandığı biliyi cəmiyyətə qaytarır. Başqa sözlə, bütün mədəniyyətlərdə miflər eyni əsas strukturu paylaşır: çağırış, sınaq, dönüş və biliklə qayıdışdan keçir. Bu fikri Tomas Karlayl dolayısı ilə belə təqdim edir: “Bəşəriyyətin etdiyi, düşündüyü, qazandığı və ya olduğu hər şey: sanki kitab səhifələrində sehrli şəkildə qorunub saxlanılır” (1, s.29). Demək, Tomas Karlayla görə, bəşəriyyətin yaşadıkları “sehrli şəkildə” kitabların içində qorunur. Cozef Kempbell deyir ki, qorunan mif və hekayələrin çoxu eyni qəhrəmanlıq arxetipini daşıyır. Elə bu səbəbdən Tomas Karlayl üçün kitablar insan ruhunun tarixi arxividirsə,

Cozef Kempbellə görə bu arxivdə təkrar-təkrar görünən əsas struktur monomifdir.

Cozef Kempbellin əsərindən on üç il əvvəl işıq üzünə “Qəhrəman: ənənə, mif və dramın tədqiqi” (The Hero: A Study in Tradition, Myth and Drama) kitabında Lord Raqlan yazır ki, mif və əfsanələrdən gələn qəhrəman obrazları insanın ideallaşdırma arzusunu təmin edən ortaq bir modelə sahibdirlər. Beləcə, Lord Raqlan qəhrəmanlıq miflərində iyirmi iki xarakterik mövzu və ya motiv müəyyən edir və öz

nəzəriyyəsinə Edipdən Robin Huda qədər gələn yolu bir neçə personajın həyatı ilə izah edir (6).

V. S. Naypolun “Ömrün yarısı” (Half a Life) romanı klassik qəhrəmanlıq modelini təkrarlayan, müasir insanın parçalanmış kimliyini önə çəkən bir əsərdir. Romanın baş qəhrəmanı Villi Çandran monomifin “Adi dünya”sında (Ordinary World) gündəlik həyatını yaşayır. Bu mərhələdə qəhrəmanın şəxsiyyəti və mühiti təqdim olunur. Əsərin qəhrəmanı Villi Çandran Hindistanın kiçik bir şəhərində böyüyür. Burada onun kimliyi və ailə kökləri formalaşır. O, mədəniyyətlərarası problemlərlə bu mühitdə tanış olur. Villi hələ “adi dünya”da yaşayır, hind mənşəli ailədə böyüyür. Lakin, valideynləri arasında mədəni qarşıdurma və kasta sistemi olan Varna təlimi ilə bağlı məsələlər mövcuddur. Görünür elə bu səbəbdən özünü “Mən 1932-ci ildə anadan olmuşam. Yeddi yaşında İkinci Dünya müharibəsi başlayıb, ingilis məktəbinə getmişəm”(5, s.3) deyər təqdim edir. Villi öz kimliyinin mədəni qarışıqlığına “ingilis məktəbinə getmişəm”i də əlavə edir.

Monomifin “Macərəyə çağırış” (Call to Adventure) mərhələsində qəhrəman macərəyə dəvət olunur. Bu mərhələ adətən təhlükə və ya missiya şəklində başlayır. Villi də İngiltərəyə təhsil almağa yollanır. Göründüyü kimi bu onun mədəni sərhədlərdən kənara çıxması və yeni dünyaya addım atmasına çağırışdır. Başqa sözlə, onun “adi dünya”nı tərk etdiyi mərhələdir: “Yalnız yeniyetmələri qəbul edən London Müəllimlər Kollecinə Villi Çandran üçün yer və təqaüd tapıldı. Beləliklə, nə istədiyini bilmədən missioner məktəbini tərk edən Villi Çandran meydana çıxdı”(5, s.6). Bundan sonrakı səfərlər qəhrəman üçün həm naməlum və qorxulu, həm də güc verici olur.

“Çağırışın rədd edilməsi”ndə (Refusal of the Call) qəhrəman qorxu, qeyri-müəyyənlik səbəbilə çağırışı qəbul etməkdən imtina edə bilər. Villi əvvəl qərrib məkanda özünü narahat hiss edir və iki mədəniyyət arasında sanki yarımçıq, məqsədsiz davranır. Bu yaranmış qeyri-müəyyənliyin və daxili müqavimətin göstəricisidir. “Bu səyahətlə bağlı hər şey — öz ölkəsinin böyüklüyü, limanda izdiham, limanda gəmilərin sayı, göyərtdəki insanların özünəinamı — Villiyə o qədər qorxulu idi ki, əvvəlcə çəkinərək, sonra isə bunun ona güc verdiyini görərək, şüurlu şəkildə demək olar ki, heç nə demədi. Buna görə də görmədən baxdı və dinləmədən eşitdi”(5, s.14). Villi yeni mühitə əmin deyil və elə bu səbəbdən özünü tam ifadə edə bilmir: “O, Londonun böyük bir şəhər olduğunu bilirdi. Əvvəllər böyük bir şəhəri parıltı və əzəmətli, sehrli yer kimi düşünürdü, amma Londona gəlib küçələrində ilk dəfə gəzəndə məyus oldu”(5, s.15). Görünür elə bu səbəbdən o, səssizlik içində qorxularını gizlədə bilər.

“Mentorla görüş” (Meeting the Mentor) mərhələsində qəhrəman çağırışı qəbul etməyə hazır olmasa da, ona yol göstərən və dəstəkləyən mentor ortaya çıxır. Romanda metaforik mənada mentor rolunu mədəni təcrübələr və müxtəlif mədəniyyətlərin nümayəndələri ilə qarşılaşma əvəz edir. İnsanlarla münasibətdə Villi

özünü kəşf edir və eyni zamanda da böyüyür. Bu mərhələdə konkret bir mentor obrazı yoxdur, lakin yeni mədəni mühit və insanlar Villiyə “məsləhətçi” təsiri bağışlayır: “Görüşdüyü heç kim... Villinin öz evinin qaydalarını bilmirdi və Villi özünü istədiyi kimi təqdim etməkdə sərbəst olduğunu anladı”(5, s.26). Yeni mühitdə tanışlıq ona yeni imkanlar verir. Bu mərhələdə o, yeni mühitin azadlığını görür, məhdudiyyətlərdən və gözləntilərdən uzaq, öz kimliyini yenidən tapmaq imkanı əldə edir. Londonda o, Persi ilə dostlaşır. Persi ona London həyatını izah edir: “Əgər kimsə soruşsaydı, Villi deyərdi ki, Persi ona ingilis həyat tərziini öyrədir. Əslində, nə ilə tanış olduğunun fərqinə varmadan, Persi vasitəsilə London mühacirlərinin özünəməxsus, keçici həyat tərzi ilə tanış olurdu”(5, s.28). Daha sonra Villi ətriyyət mağazasında işləyən Cun adlı qızla tanış olur. Cun ona Londonun gecə həyatını öyrədir: “Barmen onu tanıyırdı, taburetdəki qadın da onu tanıyırdı və Villi burada tanışlarla birlikdə olduğuna sevinirdi. Hər ikisi üçün on beş şillingə bahalı kokteyl aldı və qaranlıq otaqda oturduqları müddətdə Cunun ətrininin qoxusunu ciyərlərinə çəkdi, amma ona nə deyəcəyini bilmirdi”(5, s.32).

“Birinci astananın keçidi”ndə (Crossing the First Threshold) monomif qəhrəmanı tanış dünyadan bilinməyən və təhlükəli dünyaya daxil olur. Villi də İngiltərədə yeni dünyaya qədəm qoyur. Belə ki, Villi vətəni Hindistandan kənara çıxır və tamamilə yeni həyatla üzləşir: Londonda bağlı yalnız iki yer var idi: “Bukingem sarayı və Hayd-park. Bukingem sarayı Villini məyus etdi. O, öz ölkəsində Maharajanın sarayının daha əzəmətli, saraya daha çox bənzədiyini düşündü və ürəyinin dərinliyində ingilis krallarının və kraliçalarının saxtakar, ölkənin isə bir az saxta olduğu barədə qeyri-müəyyən təəssürat yarandı. Hayd-parka baş çəkəndə isə məyusluğu utanca bənzər bir şeyə çevrildi – özü üçün, sadələşməyi üçün utandı”(5, s.34). Yeni dünyaya daxil olan qəhrəman ilk dəfə tam fərqli bir mühitlə qarşılaşır və bu onu məyus edir.

“Sınaqlar, müttəfiqlər və düşmənlər”də (Tests, Allies, Enemies) qəhrəman müxtəlif çətinliklərlə üzləşir, yeni dostlar və düşmənlər qazanır. Villinin İngiltərədə qarşılaşdığı insanlar həm də öz mədəni stereotiplərilə özünə bənzəmir. Başqa sözlə, Villi müəyyən sınaqlarla qarşılaşır. Bu mərhələdə o, daxili və xarici təsirlərlə üzləşir, London həyatında fərqli insanlar və çətinliklərlə qarşılaşır. O, qəzet redaksiyasında işə başlayır. Burada kanadalı, kolumbiyalı jurnalistlərlə tanış olur. Gərgin iş şəraiti müxtəlif situasiyalarla əvəzlənir və Villi dostlarla bərabər rəqiblər də qazanır. Xüsusilə, kolumbiyalı dostu Serafinanın əri Piter ilk gündən ondan xoşlanmır. Baş redaktor Rocer daima ondan istifadə edir. Yazdığı köşə yazılarına az məvəci ayırır, bəzən isə öz adına çıxır. Rocer yeni həyatında yeni çətinliklərə yol açır. Düşünürük ki, o, monomifin düşmən (enemies) funksiyasını yerinə yetirir. “Niyə bunu Riçarda göndərmək istəmədin?” - Villi soruşdu. “O, fırldaqdır. Özü ilə bacara bilmir. Səni aldatmağın bir yolunu tapacaq. Onun dünyaya münasibəti belədir. Həmişə belə olub.

Demək olar ki, zövq almaq üçün hər kəsi aldadır. Əgər sənin kitabını nəşr etdirsə, onu özünə uyğun tərzdə elan edəcək”(5, s.45).

“Ən dərin mağaraya yaxınlaşma”da (Approach to the Inmost Cave) monomif qəhrəmanı böyük sınağa və ya düşmənin olduğu yerə yaxınlaşır. Bu mərhələdə Villi öz şəxsiyyəti ilə bağlı suallarla üzləşir. O, kimdir, hansı mədəniyyəti mənimsəyə bilər və nə üçün hər iki mədəniyyətdə özünü “yad” hiss edir? Bu onun mənəvi “mağarasına” doğru yaxınlaşmasıdır. Villi bu ikiliyi ilk öncə ailəsində hiss edir. Onun atası brahmanlara, anası isə şudralara aiddir. Elə bu səbəbdən atasının evliliyini ailəsi qəbul etmir, şudralardan olmasına baxmayaraq eybəcərliyinə görə hətta ona pariyə kimi baxırlar. Məlumdur ki, hind cəmiyyətinin kasta sistemində seçilmiş brahmanlar və kşatrilər olduğu kimi, aşağı kastalar – şudralar və pariyalar da yox deyil. Villi bu şəraitdə böyümüş, anası ilə atası arasında yaranan böyük uçurumun şahidi olmuşdur. Londonda da cəmiyyət seçilmişlər və “əzabkeşlər” bölgüsünə ayrılır. Bu azmış kimi Villi etnik kimliyi ilə də sınağa çəkilir, əsil ingilis olmamasının ağrısını yaşayır. “Mənə əhalinin müxtəlif olduğu deyildi, amma əslində hər şey çox sadə idi: o ağlardan və qaralardan ibarət idi”(5, s.50). Göründüyü kimi bu mərhələ Villinin ən dərin mağarasıdır. O, özünün mağarasında özü-özü ilə döyüşür. Kimlik mücadiləsi aparır. Özündən milli kimliyinin hesabını sorur. Villi kimliyini və aidiyyətini dərinləşdirərək özünü sorğulayır: “Mən həmişə fərqli olduğumun fərqi idim”(5, s.52). Göründüyü kimi, qəhrəman daxili ayrı-seçkilik hissi ilə də üzləşir və daima bunun ağrısını yaşayır.

“Sınaq” (Ordeal) mərhələsində qəhrəman həyatı üçün risk daşıyan böyük sınaqla üzləşir və dəyişir. Villi İngiltərəni tərk edib Afrikaya köçür. Londonda tanış olduğu Ana ilə münasibət yeni sınaqlar gətirir. Villi məhz burada kimlik böhranı ilə qarşılaşır. Bu mərhələ mədəni toqquşma və şəxsi dəyərlərinin yenidən nəzərdən keçirilməsini təcəssüm edir. O, özünü “yarım həyat” (half-life) vəziyyətində hiss etməklə yaşadığı çətinlikləri dərk edir. “Sınaq” mərhələsində Villi on səkkiz illik münasibətlərinə son qoymağa qərar verir. Belə ki, o, kimlik böhranı ilə qarşılaşır. Məhz bu illər ona daxili böhran yaşadır. “Mən özümü qərib hiss etdim”(5, s.54). Əsərin digər yerində oxuyuruq: “Ev anlayışı və evsizlik anlayışı həmişə mənəmlə olub”(5, s.56). Bu isə o deməkdir ki, Villi Afrikada da özünü evində hiss etmir. Baxmayaraq ki, burada Ana ilə sakitlik tapır. Öz sevimli işi ilə məşğul olur. Amma həyatının yarısını yaşayandan sonra hiss etdiyi ümitsizlik onu tərk etmir. “Amma indi həyatımın ən yaxşı hissəsi geridə qalıb və mən heç nə etməmişəm” (5, s.89) deyir.

“Mükafat” (Reward) mərhələsində Villi daxili mağaranı dəf edir, başqa sözlə, keçdiyi sınaqlardan sonra mükafatını qazanır. Bu həm fiziki, həm də mənəvi mükafatla nəticələnir. Villi fərq edir ki, öz kimliyini tamamilə bir məkana bağlaya bilmir. Göründüyü kimi əsərin bu yeri onun mənəvi inkişafının bir hissəsi, özünü dərk etmə mərhələsidir. Monomifin “mükafat” mərhələsində qəhrəman özü haqqında gerçəkliyi

qəbul etməyə başlayır: “Ən böyük çətinlik özüm olmaq idi”(5, s.93). Beləliklə, görmək olur ki, Villinin daxili monoloqu özünü, öz kimliyini tanıma mərhələsini təcəssüm edir.

Əsəri təhlil edən S.Hemalata qəhrəmanın Hindistan-İngiltərə-Afrika səyahətini postkolonial məsələlər, yerdəyişmə və sosial uyğunlaşma problemi ilə əlaqələndirir (3). Düşünürük ki, bizim qaldırdığımız monomif kontekstindəki çağırış, sınaq, dönüş və qayıdış mərhələlərinin tədqiqi tənqidçinin qaldırdığı məsələnin fərqli istiqamətidir. Belə ki, tədqiqatçının əsərlə bağlı “miqrasiya və mədəni yerdəyişmə haqqında təsirli təqdimi dünyalar arasında qalan fərdlərin üzləşdiyi ekzistensial problemləri işıqlandırır” fikri “Adi dünya”dan “Macərəyə çağırışa” oradan isə “Sınaq” və “Geri dönüşü”ə geden yolu xatırladır.

Monomifin “Geri dönüş” (The Road Back) mərhələsində qəhrəman “mükafat”ı ilə “adi dünya”ya qayıtmalıdır. Villi öz həyatını Hind mədəniyyəti və digər mədəniyyətlər arasında uyğunlaşdırmağa çalışır. O, yad yerlərdə qazandığı təcrübəni öz iç dünyasına daşıyır. Belə istək onun geri dönüşü, özünə qayıdış yoludur. O, Afrikada dərk edir ki, evdən uzaq düşdükdən sonra özünə, öz varlığına və həyatına geri dönməyə başlamalıdır. Belə ki, onun Afrikanı tərək edib evinə qayıdışı və yenidən özünü sorğulaması mərhələsi monomifin “geri dönüşü”nü ifadə edir.

Həyatın mənasını axtaran qəhrəmanın həyat sınaqlarından bəhs edən məqaləsində P. H. Məcid yazır ki, Naypolun qəhrəmanı müxtəlif mədəniyyətlərdə öz “yeni həyatı”nı (4) tapmağa çalışır, lakin bu proses sabit və dayanaqlı şəkildə davam etmir. O, daima yeni hadisələrlə qarşılaşır. Göründüyü kimi P.H.Məcid də C.Kempbellin “Sınaq” və “Mükafat” mərhələlərinə bənzər daxili sınaqları təqdim edir.

“Dirilmə” (Resurrection) mərhələsində isə qəhrəman son və ən böyük sınaqla qarşılaşır. Əvvəl öyrəndikləri son dəfə sınıxılır. Villi məhz bu tarazlıq axtarışında sonuncu daxili sınaqla üzləşir – “yarım həyat” modelinin həqiqi tamlığı üçün özünü olduğu kimi qəbul edir. Bu həmçinin onun kimliyinin yeni şəkildə formalaşması mərhələsinə işarədir. Villi özünü son dəfə sorğulayır və daxili dəyişimi yaşamağa çalışır. Ona görə “Mən özümü qərib hiss edirdim”(5, s.105) deyir və Afrikaya köçür, lakin sonda buranı da tərək edir. Yağışlı bir gündə ayağı sürüşüb yıxılır və aylarkən tamamilə yeni bir həyatı hədəfləyir: “Ayağım sürüşdü və pis yıxıldım. Özümə gələndə məni hələ də bərhad vəziyyətdə olan bir xəstəxananın yerləşdiyi hərbi şəhərciyə apardılar. Əzilmiş bədənimdəki fiziki ağrı, illərlə olmasa da, son aylarda yaşadığım digər ağrılarla müqayisə edilə bilirdi”(5, s.200). Bu hadisə onun həyatının dönüş nöqtəsi olur. Qəhrəman özü ilə barışır, özü ilə daxili balans yaradır, məhz bu səbəbdən Afrikanı tərək edir.

“İki dünyanın ustası” (Master of Two Worlds) mərhələsində qəhrəman həm macərə dünyasında, həm də adi dünyada tarazlıq tapır və əldə etdiyi bilikləri yeni dünyaya gətirir. Beləcə, Villi “yarım həyat” anlayışını qəbul edir və iki mədəniyyətdən gələn zəngin təcrübə ilə həyatını davam edir. Onun özünü olduğu kimi qəbul etməsi mənəvi

özünüdərk mərhələsidir. Villi öz həyatı və kimliyini yenidən qazanır və hüzur tapır: “Həyatın səliqəli bir başlanğıcı və səliqəli bir sonu yoxdur. Həyat həmişə davam edir. Ortadan başlayıb ortada bitirməlisən və elə də olmalıdır” (5, s.108). Beləliklə, həyat davam edir və qəhrəman özü ilə barışıq.

Tənqidçi N.K.Devanqanın Villi obrazı vasitəsilə kimlik axtarışı və bu yoldakı ağır maneələrin təhlili (2, s.225) göstərir ki, o da bizim qaldırdığımız monomif kontekstindəki qəhrəmanın “Dirilmə” və “İki dünyanın ustadı” mərhələlərinə yaxınlaşır. Tənqidçi monomif modelindən söz açmasa da təhlillər eyni narrativin olduğunu göstərir.

Göründüyü kimi, V.S.Naypolun “Ömrün yarısı” romanında Villi Çandran obrazı C.Kempbellin monomif modelinə uyğun şəkildə mədəni sərhədlərdən çıxır, sınaqlarla qarşılaşır, daxili böhran yaşayır və nəticədə yenidən, formalaşmış şəxsiyyət kimi geri döner. Bu monomifin klassik yanaşmasıdır. Qəhrəman həyat səyahətində monomif mərhələlərinin hər birini açıq-aydın yaşayır. Başqa sözlə, Villi Çandran C.Kempbellin monomif strukturuna uyğun kimlik və mənlilik axtarışı yaşayır, Hindistanı tərk edir, fərqli mədəniyyətlərlə qarşılaşır, daxili sınaqlardan keçir və özünüdərk yolunda mühüm mərhələləri aşma bilir. Demək, C.Kempbellin irəli sürdüyü narrativlərin vahid struktur üzərində qurulduğunu əyani şəkildə isbat edir.

Ədəbiyyat:

1. Carlyle, T. On Heroes, Hero-Worship, and the Heroic in History. Echo Library. 2007. 156 p.
2. Dewangan N., Khan A., Talat Q. Psychology of Alienation and the for Quest for Belonging in V.S.Naipaul's Half a Life and Magic Seeds. ShodhKosh: Journal of Visual and Performing Arts. January 2024 5(1), p.212–226.
3. Hemalatha, S. An Exploration of Cultural Displacement and Immigration in Naipaul's Half a Life. International Journal of Research. Vol. 10, Issue 12, 2023. p. 379-384.
4. Majeed, P. Half searching for identity for the sake of meaning in Naipaul's Half a Life. International Journal of Science and Research Archive, 2024, 12(01), p.571-577.
5. Naipaul, V.S. Half a Life. United Kingdom: Alfred A. Knopf, 2001. 224p.
6. Raglan, L. The Hero: A Study in Tradition, Myth and Drama. Courier Corporation, 2003. 307 p.

АБДУЛЛАЕВА Е.

РОМАН У.С.НАЙПОЛА «ПОЛУЖИЗНЬ» В КОНТЕКСТЕ МОНОМИФА РЕЗЮМЕ

Согласно Дж.Кэмпбеллу, в любом героическом мифе главный герой проходит через ряд испытаний, и он выдвигает теорию мономифа, описывающую путь героя. Автор статьи анализирует роман В.С.Найпола «Полужизнь» на основе

структуры мономифа Дж.Кэмпбелла, включающей испытание, проверку, и возвращение с знанием. В результате исследования становится ясно, что герой романа «Полужизнь» выходит за культурные границы в соответствии с моделью мономифа, сталкивается с испытаниями, переживает внутренний кризис и, как следствие, возвращается уже сформированной личностью. Герой В.С.Найпола проходит через каждый из этапов мономифа в своем жизненном пути последовательно. Он переживает поиск идентичности в соответствии со структурой мономифа, покидает Индию, знакомится с разными культурами, проходит через внутренние испытания и способен преодолеть важные этапы на пути к самопознанию. Путь героя В.С.Найпола показывает, что он также действует в соответствии с единой структурой, предложенной Дж.Кэмпбеллом.

Ключевые слова: Найпол, «Полужизнь», мономиф, герой, роман

ABDULLAYEVA Y.

**V.S.NAIPAUL'S NOVEL "HALF A LIFE" IN THE CONTEXT OF THE
MONOMYTH
SUMMARY**

According to J.Campbell, in any heroic myth, the main character goes through a series of trials, and he puts forward the theory of the monomyth, describing the hero's journey. The author of the article analyses V.S.Naipaul's novel "Half a Life" based on J.Campbell's monomyth structure, which includes a test, a trial, and a return with knowledge. The study shows that the hero of "Half a Life" goes beyond cultural boundaries in line with the monomyth model, faces trials, goes through an inner crisis and, as a result, comes back as a changed person. V.S.Naipaul's hero goes through each stage of the monomyth in his life journey. He experiences a search for identity in accordance with the structure of the monomyth, leaves India, becomes acquainted with different cultures, goes through internal trials, and is able to overcome important stages on the path to self-knowledge. V.S.Naipaul's hero's journey shows that he also acts in accordance with the unified structure proposed by J.Campbell.

Keywords: Naipaul, "Half a Life", monomyth, hero, novel

Rəyçi: **professor. Nəmidə Əhməd qızı Əliyeva**